

מסכת מקואות

פרק ד משנה ה

השְׁקָת שֶׁבֶטְלָע, אֵין מִמְלָאֵין מִמְפָה, וְאֵין מַחְקָדְשִׁין בָּה, וְאֵין מַזְיִן מִמְפָה, וְאֵינֶה אֲצִירָה צָמִיד פְּתִיל, וְאֵינֶה פּוֹסֶלֶת אֶת גַּמְקָוָה. קִि�ָּה כְּלֵי וְחַבְרָה בְּסִיד, מִמְלָאֵין בָּה, וַמַּחְקָדְשִׁין בָּה, וַמְזִין מִמְפָה, וְאֲצִירָה צָמִיד פְּתִיל, וּפּוֹסֶלֶת אֶת גַּמְקָוָה. נִקְבָּה מַלְמְטָה אוֹ מִן הַצָּד וְאֵינֶה יָכוֹלָה לְקַבֵּל מִים כֹּל שָׁהָם, כְּשִׁירָה. וְכַמָּה יָהִיה בְּנִקְבָּ. כְּשִׁפְפָרָת הַגּוֹד. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה בָּנו בְּתִירָא, מַעֲשָׂה בְּשְׁקָת יְהוָה שְׁהִיא בִּירוּשָׁלָם, וְהִיא נִקְבָּה כְּשִׁפְפָרָת הַגּוֹד, וְהִי כֹּל הַטְּהָרוֹת שְׁבִירֻשָׁלָם נִעֲשָׂות עַל גַּבָּה, וְשַׁלְחוּ בֵּית שְׁמָאי וְפְתַתּוֹתָה, שְׁבִית שְׁמָאי אֲוֹמָרים, עד

שְׁיִפְתְּחוּ רַבָּה:

